

[Stauning.]

er ganske uberørt af Situationen og har da sit Medansvar, sit meget betydelige Medansvar for den Politik, som det har været muligt at føre siden December 1926. Det er derfor ogsaa rimeligt, at der paa et eller andet Tidspunkt bliver holdt en Tale for de Konservative. Jeg afventer altsaa en Gang at erfare, hvilken det skal være. Hidtil har det jo været Statsministerens Tale, som er holdt hos de Konservative og har øvet sin Virkning, saa at de er gaaet i Række og Følge med Statsministeren i hans Overfald paa Arbejderne.

De ærede Ordførere, som nu har talt, har jo været skønt enige om at lovprise et i Dag tidligere vedtaget Nævn og Ekspertudvalg. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard mente, at jeg kunde have sparet min Tale her og have svaret ham ved Tillægsbevillingslovforslagets Behandling. Ja, det ærede Medlem har virkelig noget til gode. Saa vidt jeg husker, ligger der henne paa min Plads nogle Notater i Anledning af det ærede Medlems Tale under Tillægsbevillingslovforslagets Behandling, som jeg nok skal komme tilbage til, naar den Tid kommer. Jeg plejer at tale dér, hvor det paagældende Emne er paa Dagsordenen, og ikke i Utide fare frem med, hvad der falder mig ind. Det ærede Medlem mente, at vi havde fungeret som Redningsvæsen for Ministeriet. Det er en Misforstaaelse. Vi har fungeret som Redningsvæsen for Forslag, som det var Synd at lade gaa til Grunde. Ministeriets Liv har ikke interesseret os, og dets Liv var ganske sikkert fuldkommen uafhængigt af Landmandsbank og Museum og deslige. Jeg har ikke haft noget Indtryk af, at Ministeriet tænkte paa at gøre disse Sager til Kabinetsspørgsmaal. Kabinetsspørgsmaal, ligger overhovedet fjernt fra denne Regerings Tanke for Tiden. Nej, vi har i de Sager, som vi ansaa for at være af Vigtighed, fungeret paa den Maade, vi ansaa for rimelig, og jeg vil minde det ærede Medlem om et lille konservativt Digterværk, i hvilket det hedder:

„Selv om en Klodsmajor har et Skiv,
han ikke forstaar at føre.

Thi Venstremand og Konservativ
til et Hus I begge jo høre.“

Denne konservative Læresætning er vist rigtig, og selv om Klodsmajoren ikke forstod at føre Skibet og derfor maatte have fat i Redningsvæsenet for at klare Skibets Grejer, selv om det altsaa havde drejet sig om Ministeriets Liv, er der ingen Tvivl om, at saa havde Venstre og Konservative nok skullet

rotte sig sammen og draget Omsorg for, at der ikke blev noget af Ministeriets Fald.

Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem Hr. Dahlgaard nu sagde, at de to Udvalg, som vilde komme til at fungere, hvis vort Forslag bliver vedtaget, var nøjagtigt ens, havde nøjagtigt samme Opgaver. Det kan det ærede Medlem dog ikke mene. Vort Forslag tilsigter Nedsættelsen af et Folketingsudvalg paa 15 Medlemmer, medens det Udvalg, det ærede Medlem er saa begejstret for, er et Rigsdagsudvalg paa 15 Medlemmer, og det Udvalg, vi foreslaar nedsat, har ved vort Forslag en Række bestemte Planer, det straks skal kaste sig over; men det andet Udvalg har overhovedet ingen Planer, men kan kaste sig over alt muligt, ganske som paa en Diskussionsklubs Manér. Folketingsudvalget, vi foreslaar, har en begrænset Tid, to Maanedere, til at fuldføre den første Del af sin Opgave, den, der tilsigter i nogen Maade at mildne Arbejdsløsheden, medens det Udvalg, det ærede Medlem er saa begejstret for, er et Evighedsudvalg, som kan sidde Vinter og Vaar uden nogen Sinde at skyldte Regnskab for sin Virksomhed.

Det ærede Medlem Hr. Clausager, hvis Glæde over Diskussionsklubben jeg altsaa ikke skal opholde mig ved, sagde, at Arbejdsløshedstallet gaar ned, og glædede sig ogsaa derover. Hvis det var en Realitet, vilde jeg ogsaa glæde mig derover; men jeg ved, at der er Tusinder af arbejdsløse, som overhovedet ikke findes paa Understøttelseslisterne, og at Tallet paa arbejdsløse saa langt fra at gaa ned maaske snarere vokser. Det Tal, der oplyses i de ugentlige Indberetninger, passer aldeles ikke mere, fordi der er et meget betydeligt Antal, som overhovedet ikke mere bogføres som arbejdsløse. Men det er naturligvis en baade nem og bekvem Maade at blive af med Arbejdsløsheden paa, naar man inddrager Understøttelsen, saa forsvinder de, som er arbejdsløse. Men det er ogsaa kun i Teoriens eller Fatasiens Verden, at det lader sig gøre; i Virkeligheden er Tallet meget betydeligt, betydeligere, end de officielle Tal lader formode.

At det ærede Medlem Hr. Clausager i øvrigt ogsaa gav Udtryk for sin Skuffelse over, at han ikke fik det Valg, han havde talt om hele Vinteren, ja, det maa han se at komme ud over. Vi har aldrig været Tilhængere af almindelige Toldforanstaltninger og har derfor aldrig nogen Sinde kunnet skuffe det ærede Medlems Forventninger, thi vi har ingen Sinde tilsagt Støtte til det konservative Toldforslag, saaledes som det forelaa, men vel til Principper med Til-